

Отримано: 20 серпня 2026 р.

Прорецензовано: 22 серпня 2026 р.

Прийнято до друку: 23 серпня 2026 р.

Email: olha.demianchuk@oa.edu.ua

ORCID-ідентифікатор: <https://orcid.org/0000-0001-9282-3589>DOI: [http://doi.org/10.25264/2311-5149-2026-42\(70\)-219-224](http://doi.org/10.25264/2311-5149-2026-42(70)-219-224)

Дем'янчук О. І. Етапи становлення стратегічного планування регіонального розвитку в Україні. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»* : серія «Економіка». Острог : Вид-во НаУОА, вересень 2026. № 42(70). С. 219–224.

УДК: 338.432

JEL-класифікатор: G22, Q14, H23

Дем'янчук Ольга Іванівна,*докторка економічних наук, професорка кафедри фінансів та бізнесу
Національного університету «Острозька академія»*

ЕТАПИ СТАНОВЛЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ

У статті проаналізовано етапи становлення стратегічного планування регіонального розвитку в Україні. У ході виконання дослідження визначено, що кожен із виокремлених етапів характеризувався формуванням нових фінансових відносин між суб'єктами регіонів та можливостями акумулювання та ефективного використання їх фінансового потенціалу. Обґрунтовано, що стратегічний регіональний розвиток орієнтований, в першу чергу, на підтримку сталого розвитку в довгостроковій перспективі. Зроблено висновки, що розробка стратегічних рішень обласних адміністрацій та рад, як і органів місцевого самоврядування, пов'язана з розглядом питань, як нарощувати фінансовий потенціал регіону, як використовувати усі його складові, як забезпечувати підвищення ефективності його використання у постійній змінній фінансового простору регіону в умовах невизначеності.

Ключові слова: стратегічне планування регіонального розвитку, стратегічний регіональний розвиток, фінансовий потенціал регіону.

Olha Demianchuk,*ScD in Economics, Professor of Finance and Business Department,
The National University of Ostroh Academy*

STAGES IN THE DEVELOPMENT OF STRATEGIC PLANNING FOR REGIONAL DEVELOPMENT IN UKRAINE

This study examines the evolution of strategic planning for regional development in Ukraine, tracing the institutionalization of state-level legislative frameworks and public policy mechanisms since independence. The author identifies five distinct developmental stages delineated by pivotal regulatory enactments, structural economic reforms, and administrative decentralization processes. Each evolutionary period catalyzed significant transformations in intergovernmental fiscal relations, fundamentally altering the mechanisms through which regional entities accumulate, manage, and leverage their endogenous financial potential. The research substantiates that contemporary regional strategic planning transcends baseline administrative compliance, functioning as an integrated adaptive system oriented toward long-term sustainable development amidst macroeconomic volatility and institutional uncertainty. Consequently, regional state administrations, local councils, and self-governing territorial communities must prioritize expanding fiscal autonomy, diversifying municipal revenue streams, and maximizing overall resource efficiency. Furthermore, the findings demonstrate that effective decentralized strategic planning yields substantial institutional benefits: it accelerates regional socioeconomic dynamism by orchestrating collaborative multi-stakeholder governance among municipal authorities, business associations, civil society organizations, and youth initiatives; reinforces territorial self-financing through tax base broadening and small- and medium-sized enterprise (SME) support; and improves regional creditworthiness to attract critical private capital. Ultimately, this historical periodization provides policymakers, regional economists, and public administrators with actionable analytical tools to design resilient, place-based development strategies that synchronize local financial capacities with overarching national modernization objectives.

Keywords: strategic planning of regional development, strategic regional development, financial potential of the region.

Постановка проблеми. На нашу думку, в умовах невизначеності та постійного впливу внутрішніх та зовнішніх загроз, пріоритетним завданням місцевим органам влади є досягнення ефективного рівня стратегічного планування регіонального розвитку в Україні. Яке забезпечує ефективне використання їх фінансового потенціалу та просторового розвитку регіону. Ефективне використання фінансового потенціалу стратегічного розвитку регіону забезпечить досягнення головної мети Державної стратегії регіонального розвитку до 2027 року – «...посилення соціально-гуманітарної, економічної, просторової згуртованості України, підвищення рівня безпеки і добробуту громадян шляхом задоволення потреб регіонів та територіальних громад у відновленні інфраструктури та модернізації економіки за принципом

«краще, ніж було», ефективного використання внутрішнього фінансового потенціалу територій, розвитку системи демократичного, децентралізованого та інклюзивного багаторівневого врядування» [1]. Саме це актуалізує проблему нашого дослідження.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питаннями стратегічного планування регіонального розвитку займалося значне коло вітчизняних науковців. Так, погоджуємось із думкою У. Мовчан, що «...протягом усього періоду незалежності стратегічне планування в Україні здійснюється хаотично та охоплювало виключно окремі сфери розвитку держави. За 30 років в Україні не було розроблено загальної методології для здійснення даної процедури на усіх рівнях управління державою та в межах різних структур, які беруть участь у процесах управління» [2]. М. Силенко стверджував, що «...державне регулювання розвитку регіонів здійснюється через інструменти та

механізми державної регіональної політики». Найважливішим і найскладнішим серед них він називав Державну стратегію регіонального розвитку, яка, погоджуємось з автором, є «...основним планувальним документом для координації державної політики у регіонах та реалізації секторальних стратегій» [3]. Н. Сітнікова та А. Кулак наголошували на «...доцільність вдосконалення стратегічного планування в Україні для забезпечення сталого розвитку навіть за умови викликів поточного часу на етапі переходу від відновлення до розвитку» [4]. Так як більшість досліджень було присвячено вивченню проблем та напрямів вдосконалення стратегічного планування на макrorівні, на сьогодні постає потреба у вивченні етапів становлення стратегічного планування на регіональному рівні та його вплив на регіональний розвиток і використання його фінансового потенціалу.

Мета і завдання дослідження. Мета дослідження полягає у виокремленні етапів становлення стратегічного планування регіонального розвитку в Україні та характеристиці на кожному етапі особливостей формування нових фінансових відносин між суб'єктами регіонів та їх можливостей акумулювання та ефективного використання їх фінансового потенціалу.

Виклад основного матеріалу. Концептуальний зміст поняття «стратегічний регіональний розвиток» полягає у «...розробці дієвих заходів з підвищення якісних та кількісних показників соціально-економічного розвитку регіону на довгострокову перспективу. Такий розвиток передбачає коригування поставлених задач та видів залучення ресурсів та фінансового потенціалу регіону» [5]. Забезпечення стратегічного розвитку регіону передбачає розробку та реалізацію стратегій регіонального розвитку, що визначають основні напрями його соціально-економічної трансформації з метою забезпечення стійкості економічного розвитку та підвищення якості життя населення. У зв'язку з цим, однією з ключових проблем є узагальнення досвіду та розробка концептуальних та методичних засад стратегічного планування регіонального розвитку.

Аналізуючи формування державницьких підходів на рівні законодавства щодо стратегічного планування регіональної політики в незалежній Україні, стверджуємо, що вони характеризуються довготривалістю і складністю. Загалом можна виділити п'ять етапів, які характеризують прийняття важливих законодавчих документів та проведення реформ, які сприяли стратегічному регіональному розвитку (рис. 1).

Кожен із виокремлених етапів характеризувався формуванням нових фінансових відносин між суб'єктами регіонів та можливостями акумулювання та ефективного використання їх фінансового потенціалу.

В період першого етапу відбулося розроблення засад державності. Знаковими подіями було укладання Конституційного договору між Верховною Радою України та Президентом України «Про основні засади організації та функціонування державної влади і місцевого самоврядування в Україні на період прийняття нової Конституції України» (1995 р.) та прийняття Закону України «Про всеукраїнський та місцевий референдуми» (1991 р.). Ці два нормативні документи встановили основи забезпечення народовладдя і безпосередньої участі громадян в управлінні державними та місцевими справами.

Під час другого етапу Україна ратифікувала Європейську хартію місцевого самоврядування (1997 р.), чим підтвердила зобов'язання щодо розбудови місцевого самоврядування. Також було прийнято низку важливих Законів України, які регулювали питання регіонального розвитку, зокрема, «Про місцеве самоврядування в Україні» (1997 р.), «Про місцеві державні адміністрації» (1999 р.), «Про столицю України – місто-герой Київ» (1999 р.), «Про органи самоорганізації населення» (2001 р.), «Про Генеральну схему планування території України» (2002 р.) та «Про затвердження Загальнодержавної програми розвитку малих міст» (2004 р.). Важливими складовими означеного періоду стали Бюджетний кодекс України (2001 р.) та Земельний кодекс України (2001 р.). Також у цей період зроблено першу спробу реалізації державної регіональної політики, визначеної в Указі Президента України «Про Концепцію державної регіональної політики» (2001 р.) [6]. Відповідно до цього документа головною метою державної регіональної політики було створення умов для динамічного, збалансованого соціально-економічного розвитку України та її регіонів, підвищення рівня життя населення, забезпечення дотримання гарантованих

державою соціальних стандартів для кожного її громадянина незалежно від місця проживання, а також поглиблення процесів ринкової трансформації на основі підвищення ефективності використання фінансового потенціалу регіонів, підвищення дієвості управлінських рішень, удосконалення роботи органів державної влади та органів місцевого самоврядування [6].

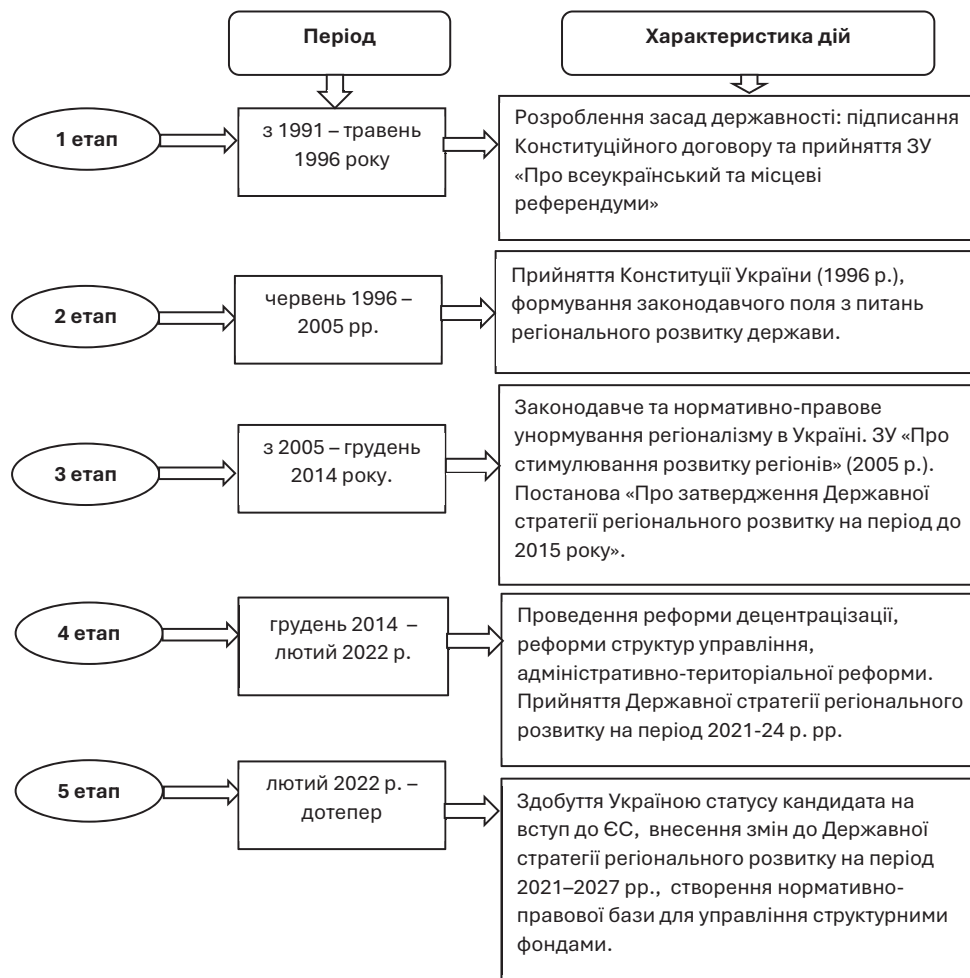

Рис. 1. Етапи становлення стратегічного планування регіонального розвитку в Україні

Джерело: побудовано автором.

Третій етап стратегічного регіонального розвитку тривав в період визначення проблеми регіональних дисбалансів соціально-економічного розвитку регіонів України, тому найважливішим актом цього етапу був Закон України «Про стимулювання розвитку регіонів» (2005 р.), що визначав правові, економічні та організаційні засади реалізації державної регіональної політики щодо стимулювання розвитку регіонів та подолання депресивності територій [7]. Окрім цього, з метою забезпечення реалізації державної політики щодо стимулювання розвитку регіонів в період цього етапу Кабінетом Міністрів України було затверджено «Державну стратегію регіонального розвитку на період до 2015 року» (2007 р.), Верховною Радою АРК, обласними, Київською та Севастопольською міськими радами було розроблено і затверджено регіональні стратегії розвитку. На третьому етапі було прийнято нову редакцію Бюджетного кодексу України від 8.07.2010 р., який визначав правові засади функціонування бюджетної системи України, її принципи, основи бюджетного процесу і міжбюджетних відносин та відповідальність за порушення бюджетного законодавства. А також було прийнято Податковий кодекс України від 2.12.2010 р., норми якого розширили можливості доходної частини місцевих бюджетів за рахунок модернізації системи оподаткування та спричинили нарощування бюджетного потенціалу регіонів.

На четвертому етапі стратегічного регіонального розвитку відбувається одночасне впровадження двох фундаментальних процесів – децентралізації та реалізація низки стратегічних документів державного та регіонального рівнів: «Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020» (2015 р.), «Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 р.» (2014 р.), разом з якими в усіх областях реалізовувались

регіональні стратегії розвитку, розраховані до 2020 р. Стратегії регіонального розвитку як інструменти публічного управління усе частіше почали використовувати територіальні громади, хоча формування та реалізація стратегій для органів місцевого самоврядування базового рівня впродовж четвертого етапу законодавчо не унормовано. Особливо даний процес набув активності завдяки створенню об'єднаних територіальних громад (ОТГ), які отримали повноваження, рівні за своїм обсягом повноваженням міст обласного значення, що фактично означало наявність законодавчих, управлінських і фінансових умов для впровадження ними стратегій розвитку територій їх юрисдикції. Стимулюючим фактором для розробки та впровадження стратегій розвитку в ОТГ була можливість їх участі в конкурсі грантів Державного фонду регіонального розвитку, яка пов'язана із вимогою розробки об'єднаною громадою стратегічного плану [8]. На вимогу чинного законодавства впродовж цього періоду всіма регіонами України було розроблено стратегії розвитку до 2020 р. чи 2025 р. При цьому, під час стратегічного планування розвитку регіонів органи місцевого самоврядування почали використовувати програмно-цільовий метод бюджетування, а під час стратегічного планування проводити SWOT-аналіз регіону (аналіз сильних сторін та можливостей розвитку, відповідно слабких сторін та загроз), формулювати стратегічне бачення щодо розвитку регіону, а також його місії з чітким визначення стратегічних та операційних цілей. Наразі усі регіони законодавчо отримали можливості для забезпечення їх сталого розвитку на основі власного фінансового потенціалу та залученого інвестиційного та кредитного потенціалу. Таким чином, процес децентралізації та стратегічного планування регіонального розвитку забезпечив нівелювання негативного впливу на більшість регіонів України з початком війни (2014 р.) та Ковіду 19 (2019 р.). Гнучкі управлінські рішення щодо використання фінансового потенціалу для збалансування соціально-економічного розвитку регіонів, залучення інвестиційних ресурсів забезпечило органам місцевих адміністрацій на регіональному та територіальному рівні вирішити цілу низку питань: регулювати притік внутрішньо переміщених осіб, вирішувати питання щодо їх поселення, працевлаштування та ін., забезпечення закладів охорони здоров'я необхідним обладнанням у боротьбі з Ковідом 19 та ін.

П'ятий етап стратегічного регіонального розвитку відбувається в умовах воєнного стану і триває дотепер. Стратегічний регіональний розвиток протягом 2022–2025 рр. відбувався в період реалізації прийнятої у серпні 2020 р. Кабінетом Міністрів України Державної стратегії регіонального розвитку (ДСРР) до 2027 року. Документ окреслював генеральний вектор сталого розвитку регіонів та був розроблений відповідно до Цілей сталого розвитку України до 2030 року [9]. Однак повномасштабне вторгнення російської федерації на територію України у лютому 2022 р. змусило українську виконавчу владу шукати способи адаптації ДСРР до реалій життя в умовах воєнного стану. Серед пріоритетів з'являється необхідність відновлення інфраструктури та посилення заходів безпеки, а отже, й сам документ потребував доопрацювання. Внесення змін до діючої стратегії у перший рік повномасштабного вторгнення був практично неможливим. Після не одного місяця роботи і консультацій уряду, експертів, всеукраїнських асоціацій органів самоврядування нова редакція Державної стратегії регіонального розвитку на 2021–2027 роки була представлена Мінінфраструктури в грудні 2023 р. [10]. Проте повністю оновлений варіант документу був затверджений Кабінетом Міністрів України в серпні 2024 р. [11]. Цей етап стратегічного регіонального розвитку характеризується новими викликами та поглибленням існуючих загроз соціально-економічного розвитку регіонів, спричиненими повномасштабним вторгненням. В окупованих територіальних громадах була зруйнована система управління, припинено надання адміністративних та публічних послуг. На окупованих територіях мали місце факти колабораціонізму, зокрема серед управлінців місцевого рівня. Одним із інструментів дестабілізації ситуації було проведення на окремих територіях псевдореферендумів. Руйнування інженерних мереж, соціальної інфраструктури, житлового фонду, мінування територій, знищення дорожньої інфраструктури, погіршення якості та доступності адміністративних та інших публічних послуг. Паралельно з цими негативними змінами, здобуття Україною статусу кандидата на вступ до ЄС ставить важливі завдання для втілення повноцінної євроінтеграції [12]. Тому на даний час відбувається розробка нової Державної стратегії регіонального розвитку на 2028–2034 рр., робота над якою розпочата в 2025 р.

Отож, стратегічний регіональний розвиток орієнтований, в першу чергу, на підтримку сталого розвитку в довгостроковій перспективі. Це означає, що розробка стратегічних рішень обласних адміністрацій та рад, як і органів місцевого самоврядування, пов'язана з розглядом питань, як нарощувати фінансовий потенціал регіону, як використовувати усі його складові, як забезпечувати підвищення ефективності його використання у постійній зміні фінансового простору регіону в умовах невизначеності.

Висновки. У контексті дослідження визначено, що кожен виокремлений нами етап розвитку стратегічного планування регіонального розвитку має свої особливості формування нових фінансових відносин між суб'єктами господарювання регіонів та територіальних громад. Ці відносини підвищують можливості

акумуляції власних бюджетних ресурсів, залучення інвестиційних та кредитних ресурсів, що є складовими фінансового потенціалу регіонів. Таким чином, на нашу думку, стратегічний регіональний розвиток регіонів варто розглядати як процес формування, розподілу та ефективного використання фінансового потенціалу регіону (бюджетної, інвестиційної, фінансово-кредитної та організаційно-управлінської складової) для забезпечення сталого економічного та соціального зростання конкретного регіону. Саме стратегічне планування на регіональному та місцевому рівні забезпечить стимулювання регіональної активності шляхом залучення до стратегічного планування усіх груп стейкхолдерів (бізнес-лідери, громадські організації, молодіжні організації та ін.), нарощування самофінансування шляхом росту бази оподаткування та розвитку суб'єктів малого та середнього бізнесу в регіоні, розвинутих фінансово-кредитних відносин та залучення зовнішніх інвестицій регіоном в процесі реалізації Стратегії розвитку регіону.

Література:

1. Біла, С. О. (Ред.). (2011). Стратегії розвитку регіонів: шляхи забезпечення дієвості : збірник матеріалів «круглого столу». НІСД, 88.
2. Bila, S. O. (Ed.). (2011). Stratehii rozvytku rehioniv: shliakhy zabezpechennia diievosti [Regional development strategies: Ways to ensure effectiveness]: Roundtable materials collection. NISD, 88. [in Ukrainian].
3. Мовчан, У. В. (2022). Проблеми стратегічного планування в Україні в контексті повномасштабної війни. *Вісник НТУУ «КПІ». Політологія. Соціологія. Право*, 2(54), 23–26. DOI: [https://doi.org/10.20535/2308-5053.2022.2\(54\).264392](https://doi.org/10.20535/2308-5053.2022.2(54).264392)
4. Movchan, U. V. (2022). Problemy stratehichnoho planuvannia v Ukraini v konteksti povnomasshtabnoi viiny [Challenges of strategic planning in Ukraine in the context of the full-scale war]. *Visnyk NTUU «KPI». Politolohiia. Sotsiologhiia. Pravo* [Bulletin of NTUU «KPI». Political Science. Sociology. Law], 2(54), 23–26. DOI: [https://doi.org/10.20535/2308-5053.2022.2\(54\).264392](https://doi.org/10.20535/2308-5053.2022.2(54).264392) [in Ukrainian].
5. Силенко, М. Ф. (2024). Стратегічне планування в умовах невизначеності. *Економіка та суспільство*, 69. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-69-77>
6. Sylenko, M. F. (2024). Stratehichne planuvannia v umovakh nevyznachenosti [Strategic planning under conditions of uncertainty]. *Ekonomika ta suspilstvo* [Economy and Society], 69. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-69-77> [in Ukrainian].
7. Сітнікова, Н. П., & Кулак, А. О. (2024). Стратегічне планування національного розвитку: міжнародний та вітчизняний досвід. *Статистика України*, (2), 95–107. DOI: 10.31767/su.2(105)2024.02.09
8. Sitnikova, N. P., & Kulak, A. O. (2024). Stratehichne planuvannia natsionalnogo rozvytku: mizhnarodnyi ta vitchyzniani dosvid [Strategic planning of national development: International and domestic experience]. *Statystyka Ukrainy* [Statistics of Ukraine], (2), 95–107. DOI: 10.31767/su.2(105)2024.02.09 [in Ukrainian].
9. Пустовар, В. В. (2016). Формування стратегії розвитку регіону з урахуванням його інноваційно-інвестиційного статусу. *Ефективна економіка*, 4. <<http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5755>>. (2026, серпень, 10).
10. Pustovar, V. V. (2016). Formuvannia stratehii rozvytku rehionu z urakhuvanniam yoho innovatsiino-investytsiino statusu [Formulating a regional development strategy taking into account its innovation and investment status]. *Efektivna ekonomika* [Efficient Economy], 4. <<http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5755>>. (2026, August, 10). [in Ukrainian].
11. Про Концепцію державної регіональної політики: указ Президента України від 25.05.2001 р. № 341/2001. Офіційний вісник України. 2001. № 22. Ст. 983. <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/341/2001#Text>>. (2026, серпень, 10).
12. Pro Kontseptsiiu derzhavnoi rehionalnoi polityky [On the Concept of State Regional Policy]: ukaz Prezydenta Ukrainy vid 25.05.2001 r. № 341/2001 // Ofitsiinyi visnyk Ukrainy. 2001. № 22. St. 983. <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/341/2001#Text>>. (2026, August, 10). [in Ukrainian].
13. Про стимулювання розвитку регіонів: закон України від 08.09.2005 р. № 2850- IV (зі змінами). Відомості Верховної Ради України. 2005. № 51. Ст. 548. <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2850-15#Text>>. (2026, серпень, 12).
14. Pro stymuliuvannia rozvytku rehioniv [On Stimulating Regional Development]: zakon Ukrainy vid 08.09.2005 r. № 2850- IV (zi zminamy). Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 2005. № 51. St. 548. <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2850-15#Text>>. (2026, August, 12). [in Ukrainian].
15. Державний фонд регіонального розвитку. <https://welfare.green/docs/tips-guides/donori-ta-finansovi-organizacii/derzhavniij-fond-regionalnogo-rozvytku/?utm_source=google&utm_medium=cpc&utm_campaign=22641534373&utm_content=gid%7C%7Caid%7C%7Cplacement%7C&utm_term=&gad_source=1&gad_campaignid=22641535600&gbraid=0AAAAAqkMz0W0R-l0nkwmZTI9MDSdZeGd4&gclid=Cj0KCQjwsdnNBhC4ARIsAA_3hegA3-EbQdRS0IKMytjVNYlMnG0mGAWn9OautwoyMwe6dwZY0T9LaIgaArqnEALw_wCB>. (2026, серпень, 12).
16. Derzhavnyi fondu rehionalnogo rozvytku [State Fund for Regional Development]. <https://welfare.green/docs/tips-guides/donori-ta-finansovi-organizacii/derzhavniij-fond-regionalnogo-rozvytku/?utm_source=google&utm_medium=cpc&utm_campaign=22641534373&utm_content=gid%7C%7Caid%7C%7Cplacement%7C&utm_term=&gad_source=1&gad_campaignid=22641535600&gbraid=0AAAAAqkMz0W0R-l0nkwmZTI9MDSdZeGd4&gclid=Cj0KCQjwsdnNBhC4ARIsAA_3hegA3-EbQdRS0IKMytjVNYlMnG0mGAWn9OautwoyMwe6dwZY0T9LaIgaArqnEALw_wCB>. (2026, серпень, 12).

d4&gclid=Cj0KCQjwsdnNBhC4ARIsAA_3hegA3-EbQdRS0IKMytjVNyIMnG0mGAWn9OautwoyMwe6dwZY0T9LaIgaArqnEALw_wcB>. (2026, August, 12). [in Ukrainian].

9. Державна стратегія регіонального розвитку на 2021–2027 роки, Постанова Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2020 р. № 695. Дата оновлення: 13.08.2024. <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/695-2020-%D0%BF#Text>>. (2026, серпень, 13).

Derzhavna stratehiia rehionalnoho rozvytku na 2021–2027 roky [State Strategy for Regional Development for 2021–2027], Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 5 serpnia 2020 r. № 695. Data onovlennia: 13.08.2024. URL: <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/695-2020-%D0%BF#Text>>. (2026, August, 13). [in Ukrainian].

10. Мінінфраструктури презентувало проект оновленої Державної стратегії регіонального розвитку на 2021–2027 роки. <<https://www.kmu.gov.ua/news/mininfrastruktury-prezentovalo-proekt-onovlenoi-derzhavnoistratehiirehionalnoho-rozvytku-na-2021-2027-roky>>. (2026, серпень, 15).

Mininfrastruktury prezentovalo projekt onovlenoi Derzhavnoi stratehii rehionalnoho rozvytku na 2021–2027 roky [The Ministry of Infrastructure presented the draft of the updated State Strategy for Regional Development for 2021–2027]. <<https://www.kmu.gov.ua/news/mininfrastruktury-prezentovalo-proekt-onovlenoi-derzhavnoistratehiirehionalnoho-rozvytku-na-2021-2027-roky>>. (2026, August, 15). [in Ukrainian].

11. Державна стратегія регіонального розвитку на 2021–2027 роки, затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2020 р. № 695 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 13 серпня 2024 р. № 940). <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/695-2020-%D0%BF/ed20240822#Text>>. (2026, серпень, 15).

Derzhavna stratehiia rehionalnoho rozvytku na 2021–2027 roky [State Strategy for Regional Development for 2021–2027], zatverdzhena postanovoiu Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 5 serpnia 2020 r. № 695 (v redaktsii postanovy Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 13 serpnia 2024 r. № 940). <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/695-2020-%D0%BF/ed20240822#Text>>. (2026, August, 15). [in Ukrainian].

12. Оновлена Державна стратегія регіонального розвитку на 2021–2027 роки: ключові аспекти. *Міністерство відновлення, інфраструктури та транспорту України*. <https://decentralization.ua/uploads/attachment/document/1476/%D0%94%D0%BE%D0%B2%D1%96%D0%B4%D0%BA%D0%B0_%D0%9C%D0%98%D0%A3_%D0%86%D0%9D%D0%A4%D0%9E%D0%A0%D0%9C%D0%90%D0%A6%D0%86%D0%99%D0%9D%D0%90_%D0%91%D0%A0%D0%9E%D0%A8%D0%A3%D0%A0%D0%90_A4_ukr_1_.pdf>. (2026, серпень, 16).

Onovlena Derzhavna stratehiia rehionalnoho rozvytku na 2021–2027 roky [Updated State Strategy for Regional Development for 2021–2027]: kluchovi aspekty. *Ministerstvo vidnovlennya, infrastruktury ta transportu Ukrainy* [Ministry for Restoration, Infrastructure and Transport of Ukraine]. <https://decentralization.ua/uploads/attachment/document/1476/%D0%94%D0%BE%D0%B2%D1%96%D0%B4%D0%BA%D0%B0_%D0%9C%D0%98%D0%A3_%D0%86%D0%9D%D0%A4%D0%9E%D0%A0%D0%9C%D0%90%D0%A6%D0%86%D0%99%D0%9D%D0%90_%D0%91%D0%A0%D0%9E%D0%A8%D0%A3%D0%A0%D0%90_A4_ukr_1_.pdf>. (2026, August, 16). [in Ukrainian].